

Moartea himerei

Ioan Silvan

Moartea himerei

Liniștea e o grotă,
zeii... o sfântă chemare a lutului,
noaptea intră în panică,
e ora reîntoarcerii secundelor în ornic,
pornim înspăimântați, din țărâna trupului,
în urma himerei,
într-un voiaj deosebit de schimbător
și totuși, atât de statornic.

E un sfârșit de stare pacifică,
o agonie lentă a liniștii,
echinocțiul durează cât să privești
în propria-ți stare lăuntrică,
umbra e reavănă, sufletele absente,
doar pustiul ființei ne-ndeamnă
să îngropăm în iluzii himera,
care, moarte himerică-nseamnă.